

Összegzés- élménybeszámoló

Nem túlzás azt állítanom, hogy eddigi életem legboldogabb hónapját töltöttem Horvátországban. Nagyon jó csapattal voltam egy hónapig. Mikor megérkeztünk, alig hittem el, hogy tényleg itt vagyok. Minden olyan más volt mint itthon, a sok pálmafa, a gyönyörű tenger az érdekes épületek, utcák teljesen elvarázsoltak Az első 2-3 nap nehezebb volt nekem, mivel meg kellett szoknom az új helyzetet.

Amikor először mentünk a munkahelyre már akkor tudtam nagyon érdekes és fantasztikus egy hónap lesz ez itt. Amikor találkoztunk a főnökünkkel, már akkor láttam rajta, hogy egy nagyon szeretetteljes rendes ember fogad minket. A szállás és a munkahely messze volt egymástól. Eleinte kicsit tartottam az egy hónapos sétától, hogy bírom majd mindennap több mint 5-6 km-t sétálni, de volt biciklim amit egyik társam megoldott és így jobb volt az utazás. Később, viszont mint minden mást is, az itteni életet teljesen megszoktam és nagyon megszerettem. A munkahelyen nagyon sok új tapasztalatot szereztem. Vendégek fogadása, felkísérése az apartmanjukba, recepciós teendők, reggeliztetés előkészítése. A recepciós munka jobban tetszett, mert úgy gondolom jobban illik hozzám. Többször kellett felszolgálásban is segítenem a hajókirándulásoknál. Fényképeket készítettem a turistákról, sokszor kértek segítséget programok ajánlását Sokrétű feladatokat oldottam meg, amelyből rengeteget tanultam. Az pedig, hogy jó barátaimmal oszthattam meg ezeket az élményeket még jobba tette az egy hónapot. A munkaadóinkat is nagyon megszerettem. Horvátországban az egyik legvonzóbb dolog a tenger közelsége volt. A szállásunktól kb 2-3 percre is volt egy part, ahova akár mikor lemehtünk. A kirándulások mindig nagyon jók voltak, hiszen bejártuk Horvátország szebbnél szebb és különlegesebb városait és látnivalóit. A kirándulás azért is volt jó, mert együtt lehettünk mindannyian a munkaadóinkkal együtt. A tanárokat is nagyon megszerettem a 4 hét alatt. Nagyon sok vicces és jó pillanatot köszönhetek nekik. Egyszer sem volt konfliktusom senkivel, mindenki segítőkész volt, ha arról volt szó én is segítettem, ha kellett.

Az utolsó napok teltek a legjobban és a legszomorúbban is egyszerre számomra. A hajóutat oda és vissza is nagyon élveztem, főleg ahogyan a nagy hullámok dobálták a hajót. Az utolsó munkanapunkon elbúcsúztunk a helytől és mindenkitől, akivel jóba lettünk. Ez nagyon-nagyon nehéz volt. De ezek, amik itt történtek felejthetetlen pillanatok maradnak mindannyiunk emlékezetében. Rengeteg mindent kaptam Horvátországtól és ettől a négy héttől. Nagyon nem szerettem volna hazajönni és még most is visszahúz a szívem. Az már biztos, hogy a jövőben, ha tehetem, mindenképpen visszatérek még Horvátországba minél több élményt szerezni.